

Deh vie-ni, non tar--dar, o gio-ja bella!   vie-ni ove a-mo--re per go--der t'a--
O elsk te Ven! Du snart til mig maa haste,   komli din Pi--ges Favn du dig maa

pel--la, fin--chè non splende in ciel   nottur--na fa--ce,   fin--chè l'aria è ancor
ka--ste, för Maa-nens An--sigt ned   til Jor--den smiler;   för   Mör--ket som

bru--nae il mon--do ta--ce.   Qui mor--mo--ra il rus--
skiær--mer os bort--i--ler.   Södt Luf--ten mel--lem

cel, qui scher--za l'au--ra,   che col dol--ce sus--surro il cor ris--taur--a,   qui ri--do--no i fio--
Ro--sen--bla--de hvids--ler;   tyst Kildens Vo--ve giennem Engen risler;   her Ze-phirs Aan--de

ret-ti, e l'er-ba è fres-ca, ai piace-ri d'a-mor qui tut-to a des-ca. Vie-ni ben
sva ler Af-ten-luf-ten men Natter-ga-len kla-ger hist i Lun-den. Kom til mit

mi-o! tra ques-te pian-te as-cò-se! vie-ni, vie-ni! ti vò la
Hier-te! hör kie-len Lång-sels To-ne! kom o Elsk-te! jeg dig med

fron-te in-co-ro-nar di ro-se, ti vò la fron-te in-co-ro-nar
El-skovs Myr-thekrands vil kro-ne, kom jeg vil med en Ro-sen krands

in-co-ro-nar di ro-se.
en Ro-senkrands dig kro-ne.